

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning och till lag om ändring av 2 § i lagen om statskontoret

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning som ska ersätta den tidigare författningen på förordningsnivå. I lagen föreskrivs om servicecentrets ställning, uppgifter, kunder, ledningssystem, utfärdande av arbetsordning, styrning av servicecentret, avgörande av ärenden och avgiftsbelagda tjänster.

I statskontorets personalförvaltningsuppgifter har det skett förändringar i och med att en del av uppgifterna har överförts till Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning. Därför föreslås det i propositionen ändringar även i lagen om statskontoret i detta avseende.

Lagarna avses träda i kraft den 1 april 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning och praxis.....	3
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen utomlands	4
2.3 Bedömning av nuläget	6
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	6
3.1 Målsättning	6
3.2 De viktigaste förslagen.....	7
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
4.1 Ekonomiska konsekvenser.....	7
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	7
4.3 Samhälleliga konsekvenser	7
4.4 Konsekvenser för personalen	8
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
DETALJMOTIVERING	11
1 LAGFÖRSLAG	11
1.1 Lagen om Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning	11
1.2 Lagen om ändring av 2 § i lagen om statskontoret	14
2 IKRAFTTRÄDANDE	15
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	15
LAGFÖRSLAG	16
Lag om Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning.....	16
Lag om ändring av 2 § i lagen om statskontoret	19
BILAGA	20
PARALLELLTEXT	20
Lag om ändring av 2 § i lagen om statskontoret	20

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Till de strukturpolitiska reformer som Juha Sipiläs regering genomför hör en utveckling av ämbetsverksstrukturen inom centralförvaltningen. De viktigaste utvecklingsprinciperna i samband med denna reform är en tydlig struktur och styrning, kudaspekten, elektroniska tjänster samt förmåga att förändras och hantera risker. Målet med reformen är också att göra det möjligt att använda resurserna på ett mer flexibelt sätt och att främja en enhetlig verksamhetskultur inom statsförvaltningen.

Under de senaste åren har Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning, nedan *servicecentret*, utvecklat sina elektroniska tjänster och lösningar för elektronisk kommunikation i stor omfattning. Servicecentret använder också processer som utnyttjar artificiell intelligens. När det gäller ledningen har detta inneburit att organisationens processer och tjänster har behövt omarbetas i takt med att omvärlden har förändrats. För att digitaliseringen ska kunna utnyttjas krävs det att organisationen och ledningssystemet fungerar på ett smidigt och anpassningsbart sätt. Den resultatansvariga ledningens roll betonas och ämbetsverkets rättsgrund bör stödja denna modell.

Det föreslås att arbetsfördelningen mellan Statskontoret och servicecentret preciseras i lagar om respektive ämbetsverk. Den föreslagna lagen leder dock inte till en överföring av uppgifter mellan dessa ämbetsverk.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Servicecentret omfattas av finansministeriets resultatstyrning enligt 7 § 1 mom. 11 punkten i finansministeriets förordning om finansministeriets arbetsordning (966/2005). Servicecentret tillhandahåller centraliserade ekonomiförvaltningsuppgifter enligt vad Statskontoret med stöd av 12 b § i lagen om statsbudgeten (423/1988) har bestämt vara servicecentrets uppgift och ansvar. Dessutom tillhandahåller servicecentret tjänster inom ekonomi- och personalförvaltningen samt andra motsvarande stöd- och sakkunnigtjänster inom förvaltningen, enligt vad som överenskommits i serviceavtal.

Bestämmelser om servicecentret finns på förordningsnivå i en förordning av statsrådet (229/2009) som trädde i kraft vid ingången av 2010. Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska utövning av offentlig makt bygga på lag, och med stöd av 119 § 2 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt.

Servicecentret är för närvarande det enda statliga ämbetsverk vars struktur, uppgifter och ledningsarrangemang regleras genom förordning av statsrådet. Med tanke på en enhetlig ämbetsverksstruktur bör bestämmelser om servicecentret utfärdas på lagnivå. Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. I övrigt kan bestämmelser om statsförvaltningens enheter utfärdas genom förordning. Enligt motiveringen till bestämmelsen är det dock ändamålsenligt att viktiga arrangemang inom statsförvaltningen alltid regleras genom lag. Servicecentrets uppdrag omfattar inte utövning av offentlig makt, men servicecentrets verksamhet är betydande i relation till statens ämbetsverk och andra kunder, vilket gör det motiverat att föreskriva om grunderna för servicecentret genom lag. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 41/2005 rd) konstaterat att det på grund av att ett organ de facto har en

mycket stor betydelse är ändamålsenligt att föreskriva om det på lagnivå, trots att dess uppgifter inte omfattar utövning av offentlig makt i den mening som 119 § 2 mom. i grundlagen avser. Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt avgörande (HFD 2013:134) konstaterat att servicecentret inte utövar offentlig makt.

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen utomlands

Det har genomförts ett flertal servicecenterprojekt inom den privata och den offentliga sektorn på 2000-talet. Personal- och ekonomiförvaltningen samt IKT är de vanligaste tjänster som överförs till och producerats i servicecenter. Under de senaste åren har också blivit vanligare att servicecenter tillhandahåller olika tjänster i anknytning till analys, finansiering, lagtjänster och tjänster för medborgarna. De centrala målen vid överföringen av tjänsteproduktionen till servicecenter har varit att höja tjänsternas kvalitet samt produktiviteten och effektiviteten i förvaltningen genom att harmonisera och förenkla processerna inom ekonomi- och personalförvaltningen och öka automationen. Syftet med att centralisera tjänsterna har också varit att säkerställa att den kompetens som behövs i tjänsteproduktion garanteras och utvecklas inom en sektor där tekniken utvecklas snabbt.

I den privata sektorn har ekonomi- och personalförvaltningstjänsterna lagts ut på entreprenad och ofta flyttats till länder med billig arbetskraft. Globala företag har också grundat egna servicecenter i länder med billig arbetskraft. Inom statsförvaltningen har man i regel velat producera tjänsterna med hjälp av statliga ämbetsverk, inrättningar eller andra aktörer som lyder under staten. Sättet på vilket tjänsterna tillhandahålls varierar mellan olika länder bland annat med avseende på verksamhetsmodell, tjänsternas och kundkretsens omfattning samt ägande- och entreprenadlösningar.

Sverige

I Sverige finns Statens servicecenter, som inrättades 2012. Servicecentret har som mål att bidra till en effektivare statsförvaltning. Servicecentret levererar administrativa tjänster och konsultstöd inom ekonomi, lön, HR och snart även tjänster inom e-arkivering. Servicecentret är en statlig myndighet under Finansdepartementet. Från och med den 1 juni 2019 ska servicecentret även driva de statliga servicekontoren som betjänar medborgare och företagare som vänder sig till Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten eller Skatteverket.

Det är frivilligt att vara kund hos servicecentret i Sverige. Cirka 160 statliga ämbetsverk är kunder hos servicecentret. Servicecentrets tjänster omfattar cirka 40 % av de statsanställda. Målet i Sverige är att utöka andelen till 50 % under 2018. Servicecentret har för närvarande cirka 450 anställda men expansionen till de statliga servicekontoren kommer att öka antalet medarbetare ungefär trefaldigt.

Danmark

Statens Administration i Danmark inrättades 2011. Servicecentret är en styrelse i Finansministeriet. Dess uppgift är att förnya och effektivisera den offentliga sektorn och säkerställa att de operativa administrativa uppgifterna optimeras i hela statsförvaltningen. Servicecentret tillhandahåller huvudsakligen tjänster för löneutbetalning, hantering av anställningsförhållanden och bokföring för cirka 150 ämbetsverk och inrättningar. Dessutom har servicecentret hand om ärenden som gäller den statliga moderskapsfonden och systemet med flexibelt arbete (fleksjob).

Servicecentret har cirka 240 anställda. Servicecentrets tjänster är avgiftsbelagda för kunderna och prissätts enligt självkostnadsprincipen. Målet är att ytterligare öka antalet kunder och

tjänster och effektivisera verksamheten bland annat med hjälp av robotteknik. Servicecentret har eget kapital och möjlighet att ta lån. I Danmark genomgick servicecentret en stor förändring 2016, då organisationens verksamhet flyttades från Köpenhamn till norra Danmark genom ett regionaliseringsbeslut.

Norge

I Norge finns Direktoratet for økonomistyring, som inrättades 2004. Servicecentret är underställt finansministeriet och har till uppgift att fungera som statsförvaltningens sakkunnigorganisation och tillhandahålla administrativa tjänster. Dess tjänster omfattar löne- och ekonomiförvaltning samt förvaltnings- och analystjänster. Servicecentret svarar också för statens centralbokföring och kassasystem och utfärdar anvisningar för ekonomiförvaltningen. Antalet kundorganisationer är cirka 230. Personalantalet är 420. I Norge är det frivilligt att vara kund hos servicecentret, och det är avgiftsfritt att använda tjänsterna. I samband med att ett ämbetsverk blir kund hos servicecentret görs en budgetöverföring till servicecentret genom vilken tjänsterna finansieras.

Island

På Island har det funnits centraliserade tjänster för statens ämbetsverk och inrättningar under nästan hela 2000-talet. Centraliserade ekonomi- och personalförvaltningstjänster tillhandahålls för över 200 organisationer, varav en del består av endast några personer. På Island är den verksamhet som motsvarar servicecentret och statskontoret i Finland integrerade i en och samma organisation. Servicecentret handlägger årligen cirka 290 000 lönespecifikationer och cirka 230 000 leverantörsfakturer.

Estland

I Estland finns det statliga servicecentret för ekonomi- och personalförvaltning Riigi Tugiteenuste Keskus (RTK), som inrättades 2009. Servicecentret inrättades i två faser och nu är alla statliga ämbetsverk utom försvarsmakten centrrets kunder. Servicecentret har 130 anställda och det lyder under finansministeriet. Den årliga budgeten är cirka 4 miljoner euro, som tas direkt från statsbudgeten. Mer än 50 procent av arbetsplatserna finns utanför Tallinn. I Estland tillämpas en enhetlig ERP-lösning i tjänster inom ekonomi- och personalförvaltningen. Under de senaste åren har ytterligare uppgifter överförts till servicecentret, t.ex. hanteringen av markanvändningsrättigheter.

Nederländerna

I Nederländerna tillhandahåller servicecentret P Direkt, som inrättades 2007, löne-, personal- och reseförvaltningstjänster för cirka 120 000 anställda inom statsförvaltningen. Servicecentret tillhandahåller kundservice och rådgivning för chefer och anställda via en portal, en mobil lösning och ett kundservicecenter. Servicecentret har cirka 600 anställda. Alla ministerier utom försvarsministeriet är kunder hos servicecentret. Inom statsförvaltningen finns dessutom flera servicecenter som betjänar några förvaltningsområden.

Irland

I Irland finns ett nationellt ämbetsverk för gemensamma tjänster som inrättades 2018. Tidigare var det en del av ministeriet för offentliga utgifter och reform (the Department of Public Expenditure and Reform). Ämbetsverket är underställt ministeriet och leder strategin för och införandet av gemensamma tjänster, tillhandahåller gemensamma tjänster för förvaltningen och ger råd och stöd till andra aktörer i den allmännyttiga sektorn om de gemensamma tjänsterna. Personalstyrkan uppgår till cirka 800 och förväntas öka under de kommande åren. Ämbetsverket tillhandahåller tjänster för över 124 500 anställda i 52 olika organisationer inom den offentliga förvaltningen. Ämbetsverket består av två servicecenter som tillhandahåller personal- och löneförvaltningstjänster. Verksamheten kommer att expanderas till ekonomiförvaltnings-tjänster.

2.3 Bedömning av nuläget

I Finland finns det ungefär 13 års erfarenhet av en modell med ett servicecenter för ekonomi- och personalförvaltning. Det centrala i servicecentermodellen är för det första att servicecentret har en egen organisation som är separat från ämbetsverken. För det andra är servicecentret en enhet som är inriktad på kundservice och tillhandahåller gemensamma tjänster i enlighet med serviceavtalen. För det tredje är de gemensamma tjänsterna servicecentrets kärnverksamhet.

Den finländska modellen med ett statligt servicecenter för ekonomi- och personalförvaltning betraktas som en föregångare i jämförelse med andra stater. I Finland är t.ex. servicecentrets kundtäckning och enhetligheten i informationssystemen på en hög nivå. I Finland är alla bokföringsenheter som omfattas av budgetekonomin kunder hos servicecentret. Finland har en enhetlig informationssystemarkitektur och enhetliga informationssystemlösningar i tjänsteproduktionen. Finland har varit en förebild för flera länder med servicecentermodellen. Det nordiska länderna har ett nära servicecentersamarbete, och t.ex. i Estland har Finlands modell varit en förebild. I Finland har försvarsmakten ett eget servicecenter, Försvarsmaktens servicecenter.

Det väsentliga i servicecentrets verksamhet är samarbetet mellan kunden och servicecentret och att tjänster utvecklas för kundernas behov. När det gäller utlagda tjänster kan tjänsterna inte nödvändigtvis påverkas lika smidigt som i servicecentermodellen.

Det centrala i servicecentermodellen är transparenta tjänster, enhetliga processer och kostnadseffektivitet genom automatisering. I framtiden eftersträvas en ytterligare fördjupning av tjänsterna och automatisering av processer. Genom centralisering möjliggörs enhetlig information i processerna och en automatisering av dem. Utöver robotik och artificiell intelligens betonas alltmer frågor som gäller informationssäkerhet liksom även oförutsägbara störningar. Dessa är bl.a. teknikens snabba utveckling eller cyberhot.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att stärka föreskrivandet om grunderna för servicecentret genom lag istället för i förordning som nu, eftersom servicecentrets verksamhet är betydande i relation till statens ämbetsverk och andra kunder. Avsikten i reformen är att föreskriva om servicecentrets uppgifter och förenkla bestämmelserna om servicecentrets ämbetsverksstruktur. Det föreslås dock att bestämmelser om servicecentrets huvudsakliga verksamhetsställe och andra verksamhetsställen fortsättningsvis ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

Propositionen syftar till att förenkla förvaltningsstrukturen, så att servicecentret blir en tydligare helhet när det gäller verksamheten och ansvarsfördelningen och så att verksamheten får större samhällelig effekt och blir mer kostnadseffektiv. Målet är också att förbättra förutsättningarna för digitalisering inom sektorn och att bidra till att förnya arbetssätten och utveckla verksamhetskulturen genom att utveckla ny teknik.

I propositionen föreslås det också att lagen om statskontoret ändras på grund av de ändringar som skett i Statskontorets uppgifter.

3.2 De viktigaste förslagen

Det föreslås att en ny lag om servicecentret stiftas genom vilken allmänna bestämmelser utfärdas om grunderna för servicecentret på det sätt som avses i 119 § 2 mom. i grundlagen, dvs. om namn, verksamhetsområde, huvudsakliga uppgifter och befogenheter. Närmare bestämmelser om behörighetskraven för tjänster vid servicecentret kan med stöd av statstjänstemannalagen (750/1994, nedan *tjänstemannalagen*) utfärdas genom förordning av statsrådet samt genom föreskrifter, såsom arbetsordningen, som verkställande direktören utfärdar i enlighet med sin behörighet. Bestämmelser om servicecentrets huvudsakliga verksamhetsställe och andra verksamhetsställen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Servicecentret leds av en verkställande direktör i tjänsteförhållande. Servicecentret har en kunddelegation och kan också ha en delegation. Närmare föreskrifter om kunddelegationens och delegationens sammansättning, uppgifter, tillsättande och mandatperiod kan meddelas i arbetsordningen. Servicecentret styrs av finansministeriet.

Utöver de ändringar som gäller servicecentret har det även skett ändringar i Statskontorets personalförvaltningsuppgifter, i och med att en del av uppgifterna har överförts till servicecentret. Därför föreslås det samtidigt också att lagen om statskontoret preciseras till denna del.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Den föreslagna ändringen av författningsnivå från förordning av statsrådet till lag medför inga kostnader för servicecentret eller dess kunder.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

De föreslagna ändringarna i lagen bidrar till att servicecentrets förvaltning och inre organisation lättas upp och effektiviseras ytterligare. Propositionen har inga oberoende konsekvenser för uppgifterna för servicecentrets, kommunens myndigheter eller för andra myndigheter inom den offentliga förvaltningen, eller för fördelningen av uppgifterna.

Inte heller för Statskontoret föreslås nya uppgifter.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Som helhet stöder den föreslagna reformen de nuvarande förvaltningspolitiska principerna. Propositionen har inga miljörelaterade eller språkliga konsekvenser och inte heller några konsekvenser för medborgarnas ställning eller likabehandling, för jämställdheten mellan män och kvinnor eller för kommunernas och de övriga offentliga samfundens ställning eller ekonomi.

Den föreslagna lagändring som gäller Statskontoret har inte heller några av de konsekvenser som beskrivs ovan.

4.4 Konsekvenser för personalen

De föreslagna lagarna har inga konsekvenser för personalen. Genom förordning av statsrådet kan det utfärdas bestämmelser om behörighetsvillkor för servicecentrets tjänster med stöd av bemyndigandet i 8 § 4 mom. i tjänstemannalagen samt vid behov behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper med stöd av bemyndigandena i 6 § 3 och 4 mom. i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda (424/2003). I lagen om servicecentret ingår en övergångsbestämmelse som gäller behörighetskraven.

Tjänsteförhållande är fortfarande den huvudsakliga anställningsformen inom staten. Förutom en verkställande direktör och annan personal i tjänsteförhållande kan servicecentret, liksom alla ämbetsverk, också ha personal i arbetsavtalsförhållande om uppgifterna inte inbegriper utövning av offentlig makt och det annars är ändamålsenligt att använda arbetsavtalsförhållande. De övriga anställda utnämns eller anställs i arbetsavtalsförhållande av verkställande direktören med stöd av 7 § i lagförslaget.

Inga andra ändringar i personalens ställning görs på grund av denna proposition. Servicecentrets verksamhetsställen kvarstår. Bestämmelser om det huvudsakliga verksamhetsstället och nu även om andra verksamhetsställen föreslås bli utfärdade genom förordning av statsrådet.

Propositionen medför inga konsekvenser för personalen vid Statskontoret.

5 Beredningen av propositionen

Lagförslagen har beretts i finansministeriet i samarbete med servicecentret och Statskontoret.

Utkastet till proposition sändes på remiss till ministerierna, justitiekanslersämbetet, riksdagens justitieombudsman, dataombudsmannens byrå, Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtori, riksdagen, Finlands Bank, Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra, Hansel Ab, Senatfastigheter, HAUS kehittämiskeskus Oy, Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning, Statskontoret och finansministeriets avdelningar. Utlåtande begärdes också från de huvudavtalsorganisationer som företräder statsanställda: Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf, Förhandlingsorganisationen för offentliga sektorns utbildade FOSU rf och Löntagarorganisationen Pardia rf. Utlåtande begärdes dessutom särskilt från sådana kunder hos Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning som inte är statliga ämbetsverk. Ministerierna uppmanades att vid behov höra ämbetsverken och inrättningarna inom deras respektive förvaltningsområden vid beredningen av utlåtandet.

Utlåtande inkom från statsrådets kansli, justitieministeriet, inrikesministeriet, utrikesministeriet, försvarsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet och finansministeriets följande avdelningar: budgetavdelningen, finansmarknadsavdelningen, informations- och kommunikationstekniska avdelningen, den offentliga förvaltningens avdelning för informations- och kommunikationsteknik samt finanscontrollerfunktionen. Utlåtande inkom också från justitiekanslersämbetet, dataombudsmannens byrå, Statens informations- och kommunikationstekniska center Valtori, riksdagen, Finlands Bank, Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra, Hansel Ab, HAUS kehittämiskeskus Oy, Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning, Statskontoret, Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf, Förhandlingsorganisationen för offentliga sektorns utbildade FOSU rf,

Löntagarorganisationen Pardia rf, Vimana Oy, Statistikcentralen och Statens revisionsverk. Social- och hälsovårdsministeriet, riksdagens justitieombudsman, Senatfastigheter och finansministeriets ekonomiska avdelning meddelade att de inte har några kommentarer.

I utlåtandena konstaterades ett allmänt behov av att det föreskrivs om servicecentret genom lag med avseende på en enhetlig reglering och skötseln av servicecentrets uppgifter. Remissinstanserna understödde även ett förtydligande av registerföringsansvaret inom ekonomi- och personalförvaltningen och ansåg tillhandahållande av rapporterings- och analystjänster och anknytande frågor om uppdatering och utbyte av uppgifter vara viktiga med avseende på utvecklingen av statsförvaltningens verksamhet. I utlåtandena framhölls dock samtidigt viktiga frågor som förutsätter en precisering vad gäller behandling och utlämnande av personuppgifter i förhållande till dataskyddsförordningen och det nationella handlingsutrymmet. Vid beredningen av regeringens proposition konstaterades att en närmare beskrivning av behandlingsåtgärderna och de uppgifter som ska behandlas, definieringen av behandlingsgrunderna och förverkligandet av dataskyddsprinciperna kräver en mer omfattande granskning av lagstiftningen. Därför har förslagen till bestämmelser om servicecentrets och Statskontorets analys- och rapporteringstjänst flyttats till en separat fortsatt beredning. På grund av ovanstående behandlas inte responsen på analys- och rapporteringstjänsten i detta förslag.

I flera utlåtanden framhölls en enhetlig definiering av servicecentrets uppgifter och ansvar i förhållande till lagen om statsbudgeten samt serviceavtalets innehåll och roll. På dessa punkter har författningstexten preciserats så att den motsvarar nuläget, där servicecentret sköter de ekonomiförvaltningsuppgifter som Statskontoret med stöd av 12 b § i lagen om statsbudgeten har bestämt att det ska sköta och svarar för dem. I serviceavtal som ingås med ämbetsverken fastställs antalet s.k. grundläggande tjänster som centraliserats med stöd av lag och deras priser genom en prisbilaga. Övriga tjänster som tillhandahålls av servicecentret är tilläggstjänster som har ett enhetligt innehåll men är valfria för ämbetsverken. En överenskommelse om användningen av tilläggstjänster ingås genom ett serviceavtal. Grundläggande tjänster har i någon mån kundspecifika särdrag som det likaså överenskoms om genom ett serviceavtal.

I några utlåtanden föreslogs att servicecentrets tjänster ska vara avgiftsfria enligt lag. Detta motiverades med att det skulle minska det administrativa arbetet. Enligt utlåtandena skulle tjänsterna kunna göras avgiftsfria eftersom det är obligatoriskt att vara kund hos servicecentret och prissättningsgrunderna är tämligen transparenta. Dessutom hänvisades till hur servicecentret sporras till en effektiv och ekonomisk serviceproduktion. I nuläget är tjänster som statliga ämbetsverk tillhandahåller för varandra i regel avgiftsbelagda. Genom detta eftersträvas bland annat att de kostnader som är bundna till verksamheten ska synliggöras och att kostnaderna riktas enligt principen om förorenarens ansvar. Avgiftsfria grundläggande tjänster skulle också föra med sig en risk för ett konstgjort stöd för tilläggstjänster.

I vissa utlåtanden föreslogs också att det föreskrivs en skadeståndsskyldighet för servicecentret. Största delen av servicecentrets verksamhet är dock serviceverksamhet inom statsförvaltningens organisationer och det behövs inga bestämmelser om interna ersättningsrelationer inom staten. Till de delar servicecentret betjänar andra juridiska personer, bygger verksamheten på serviceavtal där det på behövt sätt även avtalas om ersättningsskyldigheter mellan parterna. Gentemot tredje part är det alltid det ämbetsverk som anlitar servicecentrets tjänster som bär ansvaret och servicecentret verkar därmed på uppdrag av ämbetsverket och för dess räkning. Således finns det inte heller till dessa delar något behov av en särskild ansvarsreglering.

De huvudavtalsorganisationer som företräder de statsanställda föreslog i sina utlåtanden att bestämmelser om servicecentrets verksamhetsställen ska utfärdas genom förordning. Avsikten

är att bestämmelser om servicecentrets verksamhetsställen i fortsättningen ska utfärdas genom förordning.

I flera utlåtanden betonades att kundaspekten ska beaktas när det utfärdas bestämmelser om servicecentrets verksamhet och vid styrningen av verksamheten och lades vikt vid en heltäckande kundrepresentation när det fattas beslut om kunddelegationens sammansättning.

När det gäller den föreslagna lagen om servicecentret uttryckte HAUS kehittämiskeskus Oy i sitt utlåtande oro över att servicecentrets utbildningsverksamhet som nämns i propositionen eventuellt kommer att vara överlappande. Servicecentrets utbildning begränsar sig huvudsakligen dock till utbildning i användningen av centrets egna system och i de mest krävande utbildningsfrågorna samarbetar servicecentret med HAUS kehittämiskeskus Oy.

Responser i utlåtandena har i mån av möjlighet beaktats. De lagtekniska anmärkningarna i utlåtandena har överförts till författningstexten och beaktats i motiven till lagen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning

1 §. Ställning, uppgifter och verksamhetsställen. Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning, även kallat Palkeet, är ett ämbetsverk som hör till finansministeriets förvaltningsområde.

Finansministeriet ansvarar för att utveckla statsförvaltningen och leda statens personalresurser. Dessutom främjar ministeriet även statens konkurrenskraft i egenskap av arbetsgivare. Servicecentret omfattas av finansministeriets resultatstyrning enligt 7 § 1 mom. 11 punkten i finansministeriets förordning om finansministeriets arbetsordning.

Serviceenheten producerar enligt 1 § 1 mom. 1 punkten centraliserade ekonomiförvaltningsuppgifter enligt vad Statskontoret med stöd av 12 b § i lagen om statsbudgeten har bestämt vara servicecentrets uppgift och ansvar.

När det gäller centraliserade ekonomiförvaltningsuppgifter kan Statskontoret i enlighet med vad som närmare föreskrivs i 12 b § 1—3 mom. i lagen om statsbudgeten bestämma om de betalningsrörelse- och bokföringsuppgifter och om annan uppföljning samt om uppgifter för upprättande av bokslut, som ska skötas centraliserat och för vilka det ämbetsverk eller den inrättning som sköter de centraliserade ekonomiförvaltningsuppgifterna ska ansvara, dvs. för närvarande servicecentret. Statskontoret bestämmer dessutom de uppgifter i fråga om ämbetsverkets eller inrättningens löneräkning som sköts centraliserat och för vilka det ämbetsverk eller den inrättning som sköter de centraliserade ekonomiförvaltningsuppgifterna ansvarar. På motsvarande sätt kan Statskontoret även bestämma om granskningsåtgärder i fråga om godkännande av statens ersättningar på grund av resa, vilka dock inte kan omfatta den prövningsrätt som hör till arbetsgivaren.

Enligt lagen om statsbudgeten är det möjligt att avvika från Statskontorets ovannämnda beslut av särskilda skäl. Statskontoret kan på ansökan bevilja undantagslov att sköta ekonomiförvaltningsuppgifterna på annat sätt än via servicecentret för högst fem år.

Enligt 1 mom. 2 punkten tillhandahåller servicecentret dessutom tjänster inom ekonomi- och personalförvaltningen samt andra motsvarande stöd- och sakkunnigtjänster inom förvaltningen, enligt vad som överenskommits i serviceavtal.

Servicecentret erbjuder sina kunder omfattande och effektiva elektroniska ekonomitjänster. Dessa är utgifts- och inkomsthantering, bokföring och intern redovisning samt ekonomitjänster som gäller resor. Bastjänsterna erbjuds kunderna i enlighet med statsförvaltningens anvisningar och gemensamma verksamhetssätt. Tilläggstjänsterna kan beställas separat, och servicecentret avtalar alltid om dem tillsammans med kunden.

De personalförvaltningstjänster som servicecentret erbjuder sina kunder är tjänster som gäller löner, premiering och hantering av anställningsförhållanden samt rekryteringstjänsten valtiolle.fi.

Stöd- och underhållstjänsterna omfattar användarstöd, hantering av användarbehörigheter, programhantering samt hantering och fortsatt utveckling av systemversioner.

Sakkunnigtjänsterna omfattar rapporterings-, projekt- och utbildningstjänster. Rapporteringstjänsten ger stöd vid användningen av rapporteringsmodulerna i stats-, ekonomi- och personalförvaltningens informationssystem samt vid utarbetandet av rapporter. Dessutom ingår i rapporteringstjänsten rapporter och handledning som servicecentret särskilt kommer överens om med kunden. Projektjänsten är en tilläggstjänst som kan beställas. Kunden och servicecentret kommer överens om tjänstens innehåll och leveransvillkor i ett separat avtal. Servicecentret erbjuder sina kunder sakkunnig utbildning och stöd för att kunden ska kunna använda tjänsterna och verktygen i samband med dem på ett enhetligt sätt. Utbildningstjänsten omfattar utbildning som är öppen för alla kunder och kundspecifik utbildning som servicecentret avtalar om separat med kunden. Servicecentret har också hand om statens gemensamma arbetsplatsannonser och behandlingen av EU-rådets ersättningar för resekostnader.

Till tjänsterna inom ekonomi- och personalförvaltningen hör uppgifter som också delvis sköts i ämbetsverken och uppgifter för vilka man kan utnyttja delar av externa servicekedjor samt samproduktion och utveckling t.ex. i samarbete med statens övriga servicecenter. Digitaliseringen av tjänster, utnyttjandet av algoritmer och robotteknik samt den automation som i allt högre grad ingår i den modernisering som servicecentret står för förutsätter nya strategier från servicecentrets sida, både när det gäller själva planeringen av serviceproduktionen och de olika aktörernas förändrade roller.

Enligt 2 mom. kan servicecentret även ha andra uppgifter som det föreskrivs särskilt om. Dessa kan t.ex. vara olika utbetalningsuppgifter, och de kan även inbegripa utövning av offentlig makt. Särskilda bestämmelser om sådana eventuella nya uppgifter utfärdas någon annanstans i lag.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda förordning. Det föreslås bestämmelser om servicecentrets huvudsakliga verksamhetsställe och andra verksamhetsställen genom förordning av statsrådet. Enligt gällande statsrådets förordning om servicecentret är det huvudsakliga verksamhetsstället i Joensuu stad. Genom förordning av statsrådet föreslås bestämmelser om att servicecentrets huvudsakliga verksamhetsställe är Joensuu. Dessutom föreslås att servicecentret även ska ha verksamhetsställen i Tavastehus, S:t Michel, Björneborg och Helsingfors. Dessutom kan servicecentret ha andra verksamhetsställen.

2 §. Servicecentrets kunder. Servicecentrets kunder är statliga ämbetsverk och inrättningar samt fonder utanför budgeten, såsom brandskyddsfonden.

I 73 § i riksdagens arbetsordning (40/2000) föreskrivs om kanslikommissionens uppgifter. Kanslikommissionen ska bland annat leda, övervaka och utveckla riksdagens förvaltning och ekonomi samt behandla planer och utvecklingsförslag i dessa frågor, lägga fram förslag om riksdagens förvaltning och ekonomi samt avgöra de ärenden angående riksdagens förvaltning och ekonomi som inte har uppdragits åt riksdagens talman eller någon tjänsteman vid riksdagens kansli. Enligt 13 § i riksdagens räkenskapsstadga som antagits av riksdagens plenum kan kanslikommissionen lägga ut ekonomi- och personalförvaltningsuppgifter på statens servicecentral för att skötas på det sätt som bestäms i ett serviceavtal. I enlighet med detta har riksdagens kanslikommission beslutat att överföra vissa av sina ekonomiförvaltningsuppgifter till servicecentret.

Kunder kan vara, och är också för närvarande till vissa delar, de enheter som lyder under och övervakas av riksdagen, t.ex. Finlands Bank och Jubileumsfonden för Finlands självständighet.

Kunder hos servicecentret kan även vara statliga affärsverk och i enlighet med förslaget aktieföretag med statlig majoritet vars produktion av offentliga tjänster regleras genom lag. I gäl-

lande statsrådets förordning om servicecentret föreskrivs att kunder kan endast vara aktiebolag som i sin helhet ägs av staten. I enlighet med regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 1 och 3 § i lagen om Hansel Ab (RP 147/2018 rd) blir staten på grund av den fusion som föreslås med KL-kuntahankinnat Oy majoritetsägare i Hansel Ab med en aktiemajoritet på 65 %. Staten ska fortsättningsvis ha bestämmanderätt i bolaget även efter ändringen. Därför måste bestämmelsen ändras så att även ett aktiebolag med statlig majoritet, som Hansel Ab, fortsättningsvis kan vara kund hos servicecentret. I det här sammanhanget avses med bolag som ägs helt av staten eller där staten är majoritetsägare inte sådana statsägda aktiebolag som huvudsakligen tillhandahåller sina produkter eller tjänster på marknaden.

3 §. Verkställande direktör. Enligt 1 mom. har servicecentret en verkställande direktör som är tjänsteman i enlighet med tjänstemannalagen. Syftet med den ändring som föreslås särskilt i statstjänstemannaförordningen (971/1994) är att föreskriva att servicecentrets direktör är en sådan chef för ett ämbetsverk som avses i 26 § 4 punkten i tjänstemannalagen. Enligt 9 a § 1 mom. i tjänstemannalagen sker utnämning till tjänsten för en tid av fem år, om det inte av särskilda skäl finns grund för att utnämna för kortare tid. I 8 § 2 mom. i tjänstemannalagen föreskrivs det om de särskilda behörighetsvillkoren för ämbetsverkets chef. Enligt 7 § 1 mom. 4 punkten i den lagen kan endast finska medborgare utnämnas till ämbetsverkets cheftjänst.

Förutom en verkställande direktör och annan personal i tjänsteförhållande kan servicecentret, liksom alla ämbetsverk, också ha personal i arbetsavtalsförhållande när uppgifterna inte inbegriper utövning av offentlig makt och det är ändamålsenligt att använda arbetsavtalsförhållande. De övriga anställda utnämns eller anställs i arbetsavtalsförhållande av verkställande direktören med stöd av 7 § i lagförslaget.

Enligt 2 mom. utnämns verkställande direktören av finansministeriet. Verkställande direktören utnämns till en tjänst. Verkställande direktören svarar för att verksamheten är resultatbringande, att målen uppnås och att den interna kontrollen ordnas samt leder och utvecklar verksamheten och samarbetet med statens övriga servicecenter och med de ämbetsverk som är kunder. Enligt 24 b § 2 mom. i lagen om statsbudgeten ska ämbetsverkens och inrättningarnas ledning leda ordnandet av den interna kontrollen och svara för att den är ändamålsenlig och tillräcklig. Det förutsätts även att verkställande direktören samarbetar med servicecentrets kunder och med statens övriga servicecenter. De övriga servicecentren är Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtori, Hansel Ab, HAUS kehittämiskeskus Oy och affärsverket Senatfastigheter.

4 §. Arbetsordning. Servicecentrets arbetsordning fastställs av verkställande direktören. Arbetsordningen innehåller närmare bestämmelser om åtminstone ämbetsverkets organisation, ordnandet av förvaltningen och verksamheten samt för beredningen och avgörandet av ärenden. För närvarande är servicecentrets huvudsakliga verksamhetsställe Joensuu och andra verksamhetsställen Tavastehus, S:t Michel och Björneborg. I Helsingfors finns ett temporärt verksamhetsställe. Bestämmelser om det huvudsakliga verksamhetsstället och de andra verksamhetsställena utfärdas i enlighet med lagförslagets 1 § 3 mom. genom förordning av statsrådet. Dessutom kan genom arbetsordningen t.ex. bestämmas om arbete på andra orter, dvs. s.k. arbetsställen.

Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att syftet med bestämmelserna i 119 § 2 mom. i grundlagen inte har varit att beslut om enheter inom statsförvaltningen uteslutande ska regleras i författning (t.ex. GrUU 6/2002 rd, GrUU 29/2006 rd, GrUU 42/2006 rd, och GrUU 5/2008 rd). Enligt propositionen kan det i arbetsordningen meddelas närmare bestämmelser om åtminstone ovan nämnda saker.

5 §. Kunddelegation och delegation. Servicecentret har en kunddelegation och kan ha en delegation. Närmare bestämmelser om kunddelegationens och delegationens sammansättning, uppgifter, tillsättande och mandatperiod kan meddelas i arbetsordningen som fastställs av verkställande direktören. Kunddelegationen är ett gemensamt samarbetsorgan för servicecentret och dess kunder. Om en delegation tillsätts sköter den ärenden som gäller utvecklingen av servicecentret. Dessa organ skulle stödja ämbetsverkets ledning och vara rådgivande men inte ha några offentliga förvaltningsuppgifter. Således kan närmare bestämmelser om delegationerna meddelas genom arbetsordningen.

6 §. Styrningen av servicecentret. Servicecentrets verksamhet styrs av finansministeriet, på samma sätt som den styr verksamheten inom sina övriga ämbetsverk inom förvaltningsområdet.

7 §. Avgörande av ärenden. Enligt 1 mom. avgör verkställande direktören ärenden som hör till servicecentret. Verkställande direktören kan genom arbetsordningen, som han eller hon fastställer, bestämma att ett ärende ska avgöras av en annan tjänsteman vid servicecentret.

Enligt 2 mom. avgör verkställande direktören ärenden som gäller servicecentrets verksamhets- och ekonomiplan, budgetförslag, resultatmål och bokslut. Verkställande direktören avgör på föredragning utnämningsärenden och ärenden som får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Dessa ärenden är således på författningsnivå förbehållna verkställande direktörens exklusiva beslutanderätt.

8 §. Avgifter för tjänsterna. Enligt 1 mom. är servicecentrets prestationer avgiftsbelagda för kunderna. För prestationerna tas det ut ett belopp som motsvarar servicecentrets totala kostnader för prestationerna.

Enligt 2 mom. fastställs beloppet på avgifterna för enskilda prestationer i serviceavtal som ingås med kunderna.

9 §. Ikraftträdande. I paragrafen föreskrivs om lagens ikraftträdande.

Lagen innehåller en övergångsbestämmelse om vissa personalgruppers avgångsålder i vissa fall och om behörighetsvillkoren för tjänsterna.

1.2 Lagen om ändring av 2 § i lagen om statskontoret

2 §. I 2 § 1 mom. 1 punkten anges den service som Statskontoret har till uppgift att ordna. Enligt den gällande uppgiftsförteckningen ska Statskontoret bland annat ordna personalservice för statliga ämbetsverk och inrättningar.

Från Statskontoret till servicecentret har under de senaste åren genom beslut av finansministeriet överförts informationssystemet för statens ekonomi- och personalförvaltning Kieku, rekryteringstjänsten valtiolle.fi, uppgifter knutna till statens arbetsgivarbild och rekrytering, utvecklingen av och stödet till HR-processer samt arbetsgivarens personuppgiftssystem Tahti.

Av personalservicen sköts för närvarande endast arbetslivstjänsterna av Statskontoret. De arbetslivstjänster som Statskontoret ordnar stöder utvecklingen av välfungerande och välmående organisationer och arbetsgemenskaper inom statsförvaltningen. Arbetslivstjänsterna är inriktade på att stödja en förnyelse av ledningen och chefsarbetet och av statens arbetsgemenskaper samt på att utveckla arbetarskyddet och arbetshälsan.

Det föreslås att 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen ändras så att personalservice stryks under punkten och att Statskontoret i stället ska ha till uppgift att ordna arbetslivstjänster.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 april 2019.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Med de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ avses närmast ett ämbetsverks namn, ansvarsområde, huvudsakliga uppgifter och befogenheter. Den föreslagna lagen innehåller grundläggande bestämmelser om ämbetsverkets uppgifter, interna organisation och ledningssystem.

Förslagen påverkar inte skyldigheten att tillgodose de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna enligt 22 § i grundlagen, och de strider inte mot dessa rättigheter.

Enligt regeringens uppfattning står propositionen i överensstämmelse med grundlagens krav, och det finns inga hinder för att den behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Ställning, uppgifter och verksamhetsställen.

Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning (*servicecentret*) är ett ämbetsverk som hör till finansministeriets förvaltningsområde och som har till uppgift att

1) producera centraliserade ekonomiförvaltningsuppgifter enligt vad statskontoret med stöd av 12 b § i lagen om statsbudgeten (423/1988) har bestämt vara servicecentrets uppgift och ansvar,

2) tillhandahålla tjänster inom ekonomi- och personalförvaltningen samt andra motsvarande stöd- och sakkunnigtjänster inom förvaltningen, enligt vad som avtalats om dem i serviceavtal.

Servicecentret kan även ha andra uppgifter som det föreskrivs särskilt om.

Bestämmelser om servicecentrets huvudsakliga verksamhetsställe och andra verksamhetsställen utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 §

Servicecentrets kunder

Servicecentrets kunder är statliga ämbetsverk, inrättningar och fonder utanför budgeten. Kunder kan dessutom vara riksdagen, i anslutning till riksdagen verksamma ämbetsverk i enlighet med vad kanslikommissionen beslutar, enheter som är underställda riksdagen och som övervakas av den, statliga affärsverk samt sådana aktiebolag med statlig majoritet, vars tillhandahållande av offentliga tjänster regleras genom lag.

3 §

Verkställande direktör

Servicecentret leds av en verkställande direktör i tjänsteförhållande.

Verkställande direktören utnämns av finansministeriet. Verkställande direktören svarar för verksamhetens resultat, att målen uppnås och att den interna kontrollen ordnas samt leder och utvecklar verksamheten och samarbetet med statens övriga servicecenter och med de ämbetsverk som är kunder.

4 §

Arbetsordning

Servicecentrets arbetsordning fastställs av verkställande direktören. Arbetsordningen ska innehålla närmare bestämmelser om åtminstone ämbetsverkets organisation, förvaltning och verksamhet samt om beredning och avgörande av ärenden.

5 §

Kunddelegation och delegation

Servicecentret har en kunddelegation och kan ha en delegation. Närmare bestämmelser om kunddelegationens och delegationens sammansättning, uppgifter, tillsättande och mandatperiod kan meddelas i arbetsordningen.

6 §

Styrning av servicecentret

Servicecentrets verksamhet styrs av finansministeriet.

7 §

Avgörande av ärenden

Verkställande direktören avgör ärenden som hör till servicecentrets behörighet. Verkställande direktören kan i arbetsordningen bestämma att ett ärende som omfattas av hans eller hennes beslutanderätt ska avgöras av en annan tjänsteman vid servicecentret.

Verkställande direktören avgör ärenden som gäller servicecentrets verksamhets- och ekonomiplan och budgetförslag, resultatmål och bokslut samt på föredragning utnämningsärenden och andra ärenden som får överklagas hos förvaltningsdomstolen.

8 §

Avgifter för tjänsterna

Servicecentrets prestationer är avgiftsbelagda för kunderna. För prestationerna tas det ut avgifter till ett belopp som motsvarar servicecentrets totala kostnader för prestationerna.

Avgifterna för enskilda prestationer fastställs i serviceavtal som ingås med kunderna.

9 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20.

På avgångsåldern för tjänstemän som har övergått från en tjänst inom Försvarsmakten, som varit anställda vid Försvarsförvaltningens servicecentral och som vid ikraftträdandet av denna lag är anställda vid Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning tillämpas de bestämmelser som gällde den 31 december 2007.

På avgångsåldern för tjänstemän som har övergått från en tjänst inom Försvarsmakten eller Gränsbevakningsväsendet samt som är eller har varit tjänstlediga från en tjänst inom Gränsbevakningsväsendet, som varit anställda vid inrikesförvaltningens servicecentral och som vid ikraftträdandet av denna lag är anställda vid Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning tillämpas de bestämmelser som gällde den 31 december 2007.

Den som vid ikraftträdandet av denna lag är utnämnd till en tjänst vid Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning är fortfarande behörig för sin tjänst.

RP 281/2018 rd

Den som vid ikraftträdandet av denna lag har tjänsten som verkställande direktör för Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning fortsätter i sin tjänst fram till utgången av sin mandatperiod.

2.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om statskontoret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statskontoret (305/1991) 2 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1081/2014, som följer:

2 §

Om det inte föreskrivs annat om behörigheten någon annanstans, har Statskontoret till uppgift att

1) ordna service i samband med finansiering, placering, skötsel av skulder och lån samt arbetslivstjänster för statliga ämbetsverk och inrättningar,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 5 december 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Kommun- och reformminister Anu Vehviläinen

2.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om statskontoret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statskontoret (305/1991) 2 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1081/2014, som följer:

Gällande lydelse

Förslagen lydelse

2 §
Om det inte föreskrivs annat om behörigheten någon annanstans, har Statskontoret till uppgift att

1) ordna service i samband med finansiering, placering, skötsel av skulder och lån samt personalservice för statliga ämbetsverk och inrättningar,

2 §
Om det inte föreskrivs annat om behörigheten någon annanstans, har Statskontoret till uppgift att

1) ordna service i samband med finansiering, placering, skötsel av skulder och lån samt *arbetslivstjänster* för statliga ämbetsverk och inrättningar,

Denna lag träder i kraft _____ *den 20 .*